

שנים אוחזין פרק ראשון בבא מציעא

יו.

עין משפט
נר מצוה

קבא ב מיי פ"ו מהל'
טוען וטוען ה' ה'
סמג עין לה טו"ע ח"מ
ס' לט טע"ו ו ס' עט
טע"י ז:

קבא ג ד מיי שם הל' ו
סמג שם טו"ע ח"מ
טע"י ז:
קבא ה מיי שם פ"ו הל'
ה' סמג שם טו"ע ח"מ
טע"י ז:

קבא ו ז מיי פ"ו הל'
ה' סמג שם טו"ע ח"מ
טע"י ז:

קבא ח מיי פ"ח מהל'
גולה ואבידה הל'
ז סמג עין עד טו"ע ח"מ
טע"י ז:

קבא ט מיי פ"ח מהל'
גולה ואבידה הל'
ז סמג עין עד טו"ע ח"מ
טע"י ז:

קבא י מיי פ"ח מהל'
גולה ואבידה הל'
ז סמג עין עד טו"ע ח"מ
טע"י ז:

קבא יא מיי פ"ח מהל'
גולה ואבידה הל'
ז סמג עין עד טו"ע ח"מ
טע"י ז:

קבא יב מיי פ"ח מהל'
גולה ואבידה הל'
ז סמג עין עד טו"ע ח"מ
טע"י ז:

קבא יג מיי פ"ח מהל'
גולה ואבידה הל'
ז סמג עין עד טו"ע ח"מ
טע"י ז:

קבא יד מיי פ"ח מהל'
גולה ואבידה הל'
ז סמג עין עד טו"ע ח"מ
טע"י ז:

קבא יה מיי פ"ח מהל'
גולה ואבידה הל'
ז סמג עין עד טו"ע ח"מ
טע"י ז:

קבא יז מיי פ"ח מהל'
גולה ואבידה הל'
ז סמג עין עד טו"ע ח"מ
טע"י ז:

קבא יח מיי פ"ח מהל'
גולה ואבידה הל'
ז סמג עין עד טו"ע ח"מ
טע"י ז:

קבא יט מיי פ"ח מהל'
גולה ואבידה הל'
ז סמג עין עד טו"ע ח"מ
טע"י ז:

קבא כ מיי פ"ח מהל'
גולה ואבידה הל'
ז סמג עין עד טו"ע ח"מ
טע"י ז:

קבא כא מיי פ"ח מהל'
גולה ואבידה הל'
ז סמג עין עד טו"ע ח"מ
טע"י ז:

קבא כב מיי פ"ח מהל'
גולה ואבידה הל'
ז סמג עין עד טו"ע ח"מ
טע"י ז:

קבא כג מיי פ"ח מהל'
גולה ואבידה הל'
ז סמג עין עד טו"ע ח"מ
טע"י ז:

קבא כד מיי פ"ח מהל'
גולה ואבידה הל'
ז סמג עין עד טו"ע ח"מ
טע"י ז:

קבא כה מיי פ"ח מהל'
גולה ואבידה הל'
ז סמג עין עד טו"ע ח"מ
טע"י ז:

קבא כו מיי פ"ח מהל'
גולה ואבידה הל'
ז סמג עין עד טו"ע ח"מ
טע"י ז:

קבא כז מיי פ"ח מהל'
גולה ואבידה הל'
ז סמג עין עד טו"ע ח"מ
טע"י ז:

קבא כח מיי פ"ח מהל'
גולה ואבידה הל'
ז סמג עין עד טו"ע ח"מ
טע"י ז:

ואמר לאחר זמן פרעתי ע"פ ז"ד: נאמן. ובשבעת היסט: כה מלוה. לפיכך לכתוב לו אדרכתא עליו אין כותבין ונותנין לו: אינו נאמן. ליבעד אלא שכנגדו נשבע וטובל דכיון דמחילתו הולך לתבוע דלין אין דרכו למהר פסק גמור: ואמר פרעתי אלו וזמן ע"פ ז"ד: והעדים מעידים אלו שלא פרע. בפנינו תבעו לפרוע לו ע"פ ז"ד ולא פרעו הואיל ובפניהם העין לעבור ע"פ ז"ד אינו נאמן שוב לומר פרעתי שלא בעדים: הוחזק כפרן לאוהו ממון. שאין נאמן עוד עליו לומר החזרתי ופרעתי עד שיפרע בעדים: לא הוחזק כפרן ונשבע שפרעו ולא ע"פ שלל פרעו מיד כשתבעו בפני עדים ואין זה מעין ז"ד דכיון דלא פסקו לו פסק גמור נשמט ממנו סכר כו': אלטלא. לזכור: הוחזק כפרן לאוהו אלטלא. עד שיפרע: הוחזק כפרן לאוהו שזבע. לומר נשבעתי עד שישבע בפנינו: כשנחייב שבעה ז"ד. דכיון דתבעו בעדים לקיים דברי ז"ד ולא אבה אינו נאמן לומר עוד קיימתי אחרי כן: אכל חייב עלמו שבעה. שאמר לו אשבע לך ותבעו בעדים ולא אבה ואמר כך אמר נשבעתי נאמן וא"ע דקמי עדים דחייב: עזיב איניש דמקרי ואמר לא אעשה מה שלא חייבתי ז"ד אלא אני בעצמי ואין זו סרענות ומרטה אלא דחייב בעלמא: וכסודו זמנו נמחל שבעה. משפיע מלוה ראשונה ועל האחרונה לא נכתב והיא לה מלוה על פה וטורף לקוחות שלא כדון לאין מלוה על פה גובה מן הלקוחות: אימא. דפרעיה אימתי וחזר וזהו אימתי: אי נימא למחר. ולא זכור שכתב: וליומא חרא. שמי מבינות הן וליום אחרי וקילור סופרים הוא: סיפוק ליה. דאפילו נכתב על מלוה זו אחרונה וכתב בו יוס מוקדם כה הוה ליה השטר מוקדם: דלא שמינו [איניש] דפרעי [נינומיא] קאמינא. הלכך לא חיישינן למדי דלא שמי ואי אחרמי הולכנו לומר דאין חוזר וזהו כו': רב כהנא אמר. ה' דא"ר יוחנן יחזיר לבעלים: כשחייב מודה. שלא פרע: שמעי זי רבנן. שנמחל שבעודו: ומפסדי לי. למטרף לקוחות משום דשטרי חוב המוקדמין פסולין דכיון דהאי דאוקמה הכי לית ליה עדי בחתומי זכין לו אף זה מן המוקדמין: מינה ניחא ליה. ברמאות ותלי נפשיה כספיקא ואמר דלמא לא שמעי ואיכא רווחא: מי איכא דטריף לקוחות. מה טרפא יש בזה שלא יאזן שטר שיחזור ויכתוב לו והלא שניהם זכור אלא הלכך בשטר שנמחל שבעודו זכין לשני: ה' טוען אחר מעשה ז"ד. דבר שהוא תנאי ז"ד כגון כתובה ומוון האשה והצנות הטוען ואמר פרעתי שלא בעדים לא אמר כלום:

ואמר פרעתי נאמן בא מלוה לכתוב אין כותבין ונותנין לו חייב אתה ליתן לו ואמר פרעתי אינו נאמן בא מלוה לכתוב כותבין ונותנין לו רב זביד משמיה דר"נ אמר א"בין צא תן לו בין חייב אתה ליתן לו ואמר פרעתי נאמן ז"בא מלוה לכתוב אין כותבין ונותנין לו אלא אי איכא פלוגי הכי הוא דאיכא פלוגי: ואמר לו צא תן לו ואמר פרעתי והעדים מעידים אותו שלא פרעו (ה' החזיר ואמר פרעתי) הוחזק כפרן לאוהו ממון דחייב אתה ליתן לו ואמר פרעתי והעדים מעידים אותו שלא פרעו ואמר פרעתי לא הוחזק כפרן לאוהו ממון מ"ט אשתמוטי הוא קא משתמיט מיניה סבר עד דמעיינו בי רבנן בדינו אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן ה"מנה לי בידך והלה אומר אין לך בידי כלום והעדים מעידים אותו שיש לו וחזר ואמר פרעתי הוחזק כפרן לאוהו ממון כי הא דשבתיה בריה דרבי מרינוס כתב לה לכתיה איצטלא דמילתא בכתובתה וקבלה עליה אירכס כתובתה אמר (להו) לא היו דברים מעולם (אתו סהדי ואמרי אין כתב לה לסוף אמר להו פרעתיה אתא לקמיה דרבי חייא א"ל הוחזקת כפרן לאוהו איצטלא: א"ר אבין א"ר אלעא א"ר יוחנן יהיה חייב לחבירו שבועה ואמר נשבעתי והעדים מעידים אותו שלא נשבע (וחזר ואמר נשבעתי) הוחזק כפרן לאוהו שבועה אמרוה קמיה דר' אבהו אמר להו מסתברא מלתא דרבי אבין ישנתחייב שבועה בב"ד אבל חייב עצמו שבועה (נאמן) עביד איניש דמקרי ואמר אהדרוה קמיה דר' אבין אמר להו אנא נמי בב"ד אמרי איתמר נמי א"ר אבין א"ר אלעא א"ר יוחנן היה חייב לחבירו שבועה בב"ד ואמר נשבעתי והעדים מעידים אותו שלא נשבע (וחזר ואמר נשבעתי) הוחזק כפרן לאוהו שבועה: א"ר אסי א"ר יוחנן המוצא שטר חוב בשוק וכתוב בו זמנו בו ביום יחזירו לבעלים אי משום כתב ללות ולא לזה הא כתוב בו הנפק אי משום פרעון לפריעה בת יומא לא חיישינן א"ל ר' זירא לר' אסי מי א"ר יוחנן הכי הא את את הוא דאמרת משמיה דר' יוחנן (ששטר שלהו בו ופרעו אינו חוזר וזהו כו' שכתב נמחל שיעבורו אימת אילימא למחר וליומא חרא מאי אריא שכבר נמחל שיעבורו תיפוק ליה דהוה ליה מוקדם ותנן) שטרי חוב המוקדמין פסולין אלא לאו ביומיה אלמא פרעי איניש ביומיה קא אמינא רב כהנא אמר כשחייב מודה אי הכי מאי למימרא מהו דתימא האי מפרע פרעיה והאי דקא אמר לא פרעתי משום דקבעי מהדר למזופא ביה זמנא אחריתי ולפשיטי דספרא חייש קמ"ל דאם כן מלוה גופיה לא שבק סבר שמעי בי רבנן ומפסדי לי מאי שנא מהא דתנן (מציא שטרי חוב אם יש בהן אחריות נכסים לא יחזור ואוקימנא כשחייב מודה ומשום שזא כתב ללות בניסן ולא לזה עד תשרי ואתי למטרף לקוחות מניסן ועד תשרי שלא כדון ולא אמרינן דא"ב מלוה גופיה לא שביק דא"ל כתוב שטרא אחרונה בתשרי דדלמא שמעי רבנן ומפסדי לי אמרי התם משום דאית ליה רווחא דקא מרף לקוחות מניסן ועד תשרי מינה ניחא ליה ולא אמר ולא מידי הכא כיון דלית ליה רווחא דסוף סוף שטרא האידנא כתיב (ה) מאי איכא דקמריף לקוחות בשטר שנמחל שיעבורו לא שביק: אמר רבי חייא בר אבא א"ר יוחנן הטוען אחר מעשה בב"ד

HebrewBooks.org © Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

(א) ר"מ מ"ו, (ב) ז"ל לה, (ג) אהל לקמיה דר' חייל אהו סהדי ואמר אין כתב לה א"ר ר' חייל זל הב לה לטוף אמר לה פרעתי אמר לו הוחזקת כפרן וכו' כ"ה גי' ר"ף ור"ש וזהו נכון, (ד) ר"מ מ"ו, (ה) ר"ל, (ו) ר"מ מ"ו, (ז) כמות פה. ר"מ כו', (ח) לקמן עב. סנהדרין לב. ר"ה ה' ה'. שביעית פ"י מ"ה ב"ב קט: קטא: (ט) ג"ל ע"ל: (י) ויני' חזק' ימות סה' ד"ה ב' האל, (יא) ז"ל דשכחא. רש"ל.

הגהות הב"ח

(א) נב' הירצה סבי (מח' חז"מ וי"ב גי' רש"י מי:

מוסף רש"י

שטר שלהו בו ופרעי. זו כיום אינו חוזר וזהו בר. אפילו זו כיום, וא"ע דלא מוקדם הוא, שהי כיום הלאה נכתב שכבר נמחל שבעודו. משפיע וטובל השטר ומחילת מלוה גובה מלוה על פה ואינו גובה מן הלקוחות (בתבנות פ"ה) ואין הקרקעות משועבדות שכן מלוה השניה שלא עליה נכתב שטר זה (מ"ט) (ב). המוקדמין. יתכב קודם הטובה. פסולין. דקא בעי למטרף לקוחות ממון הכתוב שלא כדון וקסנן הירצה אלו איכא ופסול אפילו ממון שני (סנהדרין לב) לפי שראה לערוך לקוחות שלקחו עה מן הלוה ממון ששטר ושלל כדון הוא, שהי שטר ומכירה להלוה וקדמה מעט שגולה קדמה לכך קמחיה נלגננות זו ולא יערוך אפילו ממון המלוה ואינו אלא כמלוה על פה שאני גובה ושלל המשועבדים (ר"ה ב) אי נמי שכתב שטר בחדש בניסן וכן כתוב בו בחדש בניסן לזה פלוג משמע והוא לאו כמלוה על פה ש"ו בניסן וכן על זה מוקדם מירו להשתעבד נכסי לזה מלוה ולא כתבו את השטר עד ש"ו בניסן וכתבו בו בחדש בניסן, כי האי מוקדם כשר (ב"ב פ"ה ח"ג). אחריות נכסים. שטר קרקעות שגבה מן (ע"ד) (ב). כשחייב מודה. שהלוה מודה ששטר אינו פרע (ס).